

Andeo Gospodnji 4. kolovoza 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 4. kolovoza 2024.*

Draga braćo i sestre, ugodna vam nedjelja!

Današnje nam Evanđelje govori o Isusu koji, nakon čuda s kruhovima i ribama, poziva mnoštvo koje ga traži da razmisli o onome što se dogodilo, da shvati smisao toga (usp. *Iv 6, 24-35*).

Jeli su onu hranu koja im je podijeljena i mogli su vidjeti kako su se, i s ono malo resursa, zahvaljujući velikodušnosti i hrabrosti jednog dječaka, koji je ono što je imao stavio na raspolaganje drugima, svi do sita najeli (usp. *Iv 6, 1-13*).). Znak je bio jasan: ako svatko daje drugima to što ima, uz Božju pomoć, i od tog malo svi mogu dobiti nešto. Ne zaboravite to: ako se daje drugima to što se ima, uz Božju pomoć, i od tog malo svi mogu dobiti nešto. Ne zaboravite to.

Ali oni to nisu razumjeli: zamijenili su Isusa za neku vrstu mađioničara i vratili su se da ga potraže, nadajući se da će ponoviti to čudo kao da je posrijedi neka magija (usp. *r. 6*).

Bili su protagonisti temeljnog iskustva za svoj put, ali nisu shvatili njegov značaj: pažnja im je bila usmjerena samo na kruhove i ribe, na materijalnu hranu, koje je odmah ponestalo. Nisu shvatili da je to samo oruđe po kojem im je Otac, utaživši njihovu glad, otkrio nešto mnogo važnije. A što je to objavio Otac? Put života koji traje vječno i okus kruha koji siti preko svake mjere. Istinski kruh, ukratko, bio je i jest Isus, njegov ljubljani Sin koji je postao čovjekom (usp. *r. 35*), koji je došao podijeliti s nama naše siromaštvo da nas kroz njega vodi do radosti punog zajedništva s Bogom i našom braćom (usp. *Iv 3, 16*).

Materijalne stvari ne ispunjavaju život, pomažu nam ići dalje kroz život i važne su, ali ne ispunjavaju život: to može samo ljubav (usp. Iv 6, 35). A da bi se to dogodilo put kojim treba ići jest put ljubavi koji ništa ne zadržava za sebe, već sve dijeli. Ljubav sve dijeli.

Ne događa li se to i u našim obiteljima? Vidimo to. Sjetimo se onih roditelja koji se cijeli život muče i trude da dobro odgoje svoju djecu i ostave im nešto za budućnost. Kako je lijepo kad se tu poruku shvati, a djeca budu zahvalna te i sami postanu podrška jedni drugima poput braće! Lijepo je to. Žalosno je, naprotiv, kad se svađaju oko nasljedstva – vidio sam mnogo takvih slučajeva, baš tužno –, pa se bore međusobno, a možda zbog novca i ne razgovaraju jedni s drugima, ne razgovaraju godinama! Poruka oca i majke, njihova najdragocjenija ostavština, nije novac, već ljubav s kojom svojoj djeci daju sve što imaju, kao što to Bog čini s nama, i tako nas uče voljeti.

Zapitajmo se dakle: kakav odnos imam prema materijalnim stvarima? Robujem li im ili ih koristim slobodno kao sredstva za davanje i primanje ljubavi? Znam li Bogu i svojoj braći reći „hvala“ za primljene darove i s radošću ih dijeliti s drugima.

Neka nas Marija, koja je Isusu predala sav svoj život, nauči sve učiniti oruđem ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Prošli petak Bkerkeu, u Libanonu, blaženim je proglašen patrijarh Istifan al-Duwayhi, koji je mudro vodio Maronitsku Crkvu od 1670. do 1704. godine, u teškom razdoblju obilježenom također progonima. Taj učitelj vjere i brižni pastir, bio je svjedok nade uvijek blizak ljudima. I danas libanonski narod mnogo pati! Posebno mislim na obitelji žrtava eksplozije u bejrutskoj luci. Nadam se da će pravda i istina uskoro biti zadovoljeni. Neka novi blaženik podupre vjeru i nadu Crkve u Libanonu i zagovara tu ljubljenu zemlju. Molim vas pljesak novom blaženiku!

Sa silnom zebnjom pratim što se događa na Bliskom istoku i nadam se da se

sukob, ionako užasno krvav i nasilan, neće proširiti dalje. Molim za sve žrtve, posebno za nevinu djecu, i izražavam blizinu zajednici Druza u Svetoj Zemlji kao i stanovništvu u Palestini, Izraelu i Libanonu. Ne zaboravimo Mjanmar. Neka se smogne hrabrost da se obnovi dijalog kako bi se ratni požar u Gazi i na svim bojištima smjesta zaustavio, taoci oslobodili, stanovništvu pomoglo humanitarnom pomoći. Napadi, čak i ciljani, i ubojstva nikada ne mogu biti rješenje. Ne pomažu da se ide putem pravde, putem mira, nego rađaju još veću mržnju i osvetu. Dosta, braćo i sestre! Dosta! Ne gušite riječ Boga mira, nego neka ona bude budućnost Svete Zemlje, Bliskog istoka i cijeloga svijeta! Rat je poraz!

Izražavam jednako tako zabrinutost za Venezuelu koja se nalazi u kritičnom stanju. Od srca pozivam sve strane da traže istinu, da budu umjereni, da izbjegavaju svaku vrstu nasilja, da sporove rješavaju dijalogom, da im je na srcu istinsko dobro stanovništva, a ne plitki interesi. Povjerimo tu zemlju zagovoru Gospe od Coromota, koju Venecuelanci toliko vole i štiju, i molitvi blaženog Josèa Gregorija Hernandezza, čiji lik nas sve ujedinjuje.

Izražavam svoju blizinu indijskom stanovništvu, posebno onom u Kerali, koje je teško pogođeno obilnim kišama, koje su izazvale brojna klizišta, uzrokujući gubitak ljudskih života, brojne raseljene osobe i veliku štetu. Pozivam vas da se pridružite mojoj molitvi za one koji su izgubili živote i za sve ljude pogođene tako razornom prirodnom nepogodom.

Danas se u nekim zemljama, u spomen na svetog Arškog župnika slavi „Dan župnika“. Izražavam svoju blizinu, ali i zahvalnost svim onim župnicima koji se žarom i velikodušnošću, ponekad i uz velike patnje, razdaju za Boga i ljude. Pomislimo na naše župnike: veliki pljesak našim župnicima!

Pozdravljam vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja, posebno skupinu iz Češke, Družbu sveta Uršula (Compagnia di Sant'Orsola), vjernike iz Chiusa Sclafanija i Siderna, mlade iz San Vito dei Normannija, djecu iz Župe Presvetog Srca u Padovi i bicikliste koji su došli iz Sambuceta. S radošću upućujem pozdrave sudionicima 1. portugalskog festivala mladih koji se održava u Fatimi. Dragi mladi, vidim da prošlogodišnje očaravajuće iskustvo u Lisabonu nastavlja donositi plodove. Hvala Bogu! Molim za vas i, molim vas, molite za mene u Kapeli ukazanja.

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!